

Sygn. akt I C 161/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: st. sekr. sądowy Stanisława Synowiec

po rozpoznaniu 1 października 2015 r. w J.

przy udziale

sprawy z powództwa K. Ś.

przeciwko J. S. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. S. (1) na rzecz powódki K. Ś. kwotę 665 zł (sześćset sześćdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej J. S. (1) na rzecz powódki K. Ś. kwotę 33 zł ( trzydzieści trzy złote), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. Akt I C 161/15

### ***Uzasadnienie Wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle***

#### ***z dnia 15 października 2015r.***

Powódka K. Ś. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. S. (1) kwoty 850zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem odszkodowania za spalenie jej środkami chwastobójczymi 13 drzew ozdobnych - tuji szmaragdowych. Powódka wniosła również o obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwana doprowadziła opryskami do spalenia jej początkowo siedmiu drzewek o czym powódka zawiadomiła policję ale ta po przyjechaniu na miejsce zwróciła uwagę pozwanej lecz z czynności tej nie sporządzono żadnego raportu. Sytuacja ta – uschnięcia opryskanych wcześniej krzewów miała miejsce początkiem 2014r . W miejsce uschniętych drzewek powódka zakupiła nowe - 6 sztuk które pozwana również opryskami spaliła w miesiącu sierpniu 2014r. Powódka ponownie zgłosiła sprawę na policji i tym razem sprawa trafiła do sądu. Pozwana na rozprawie zobowiązała się zapłacić na rzecz powódki kwotę 150zł czego nie uczyniła. Powódka wskazała, że zniszczone tuje wysokości ok 2-2,5 metra warte są ok 45-50zł za sztukę.

Pozwana J. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa oświadczając, że nie poczuwa się do winy i nie zniszczyła tuji powódki.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka K. Ś. i pozwana J. S. (1) zamieszkują sąsiadujące ze sobą nieruchomości w miejscowości G.. J. S. (1) dokonywała oprysków na swojej posesji przy granicy z posesją pozwanej- przyskała środkiem chwastobójczym w kierunku tuji posadzonych na działce powódki. Trawa przy murku granicznym pomiędzy posesjami pozwanej i powódki w wyniku tych oprysków nie zżółkła i nie uschła zaczęły zaś brązowieć a z czasem zupełnie uschły opryskane przez pozwaną tuje na działce powódki. ( zeznania świadków K. U.- k 29-29 v , zeznania świadka J. L. – k7-8 akt II W 2379/14, zeznania powódki K. Ś. – k 29v- 30, fotografie przedłożone przez powódkę – 26, dokumentacja fotograficzna w sprawie II W 2379/14). W wyniku tych oprysków początkiem roku 2014r na działce powódki uschło 7 tui wielkości około 2,5m. Początkowo na tujach od strony posesji pozwanej pojawiły się brązowiejące koła usychających igieł, a potem obumarły całe krzewy. Powódka zawiadomiła policję, usunęła uschnięte tuje i zakupiła sześć nowych ok 1,5 metrowych krzewów. Uschnięte tuje usunął na prośbę powódki M. N. za co powódka zapłaciła mu kwotę 80zł. (oświadczenie M. N.- koperta –k 24). Pozwana nadal wykonywała opryski i znowu doszło do sytuacji, że w wyniku tych oprysków uschły jesienią 2014r te krzewy, które pozwana zakupiła i posadziła w miejsce wcześniej zniszczonych przez pozwaną (zeznania świadków K. U.- k 29-29 v , zeznania świadka J. L. – k7-8 akt II W 2379/14, zeznania powódki K. Ś. – k 29v- 30). Łącznie pozwana doprowadziła do zniszczenia 13 krzewów- o wartości ok 45zł sztuka. (informacja S. Drzewek Iglastych i Owocowych w J. – J. S. (2)- koperta k 24).

W związku ze zgłoszeniem zachowania pozwanej na policję przed sądem toczyła się sprawa o wykroczenie- pozwana J. S. (1) została wyrokiem nakazowym uznana za winną tego, że w sierpniu 2014r w miejscowości G. gm. T. dokonała w sposób umyślny uszkodzenia mienia tj 6 sztuk krzewów ozdobnych - tuja szmaragdowa poprzez opryskanie ich środkiem chwastobójczym w wyniku czego krzewy obumarły powodując stratę wartości 150zł na szkodę K. Ś. tj popełnienie wykroczenia z art 124§1kw (wyrok nakazowy w aktach II W 2379/14) i wymierzono jej grzywnę w kwocie 200zł . Od powyższego wyroku obwiniona nie składała sprzeciwu natomiast sprzeciw złożyła powódka działająca jako oskarżyciel posiłkowy. Ostatecznie na rozprawie pozwana J. S. (1) zobowiązała się zapłacić na rzecz powódki kwotę 150 zł zaś powódka cofnęła sprzeciw w wyniku czego wyrok nakazowy się uprawomocnił. ( akta II W 2379/14). W zakresie działań pozwanej dotyczących zniszczenia krzewów jeszcze w 2013r nie prowadzono sprawy o wykroczenie z uwagi na ustawowe przedawnienie ścigania( notatka urzędowa w aktach II W 2379/14 – k 14).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody, które nie wzbudziły wątpliwości sądu co do ich wiarygodności. Sąd przyjął za wiarygodne dowody zalegające w aktach II W 2379/14 oraz z dokumentów prywatnych – oświadczenia M. N. oraz informacji ze S. Drzewek Iglastych i Owocowych w J. – J. S. (2) – dowody te korelują z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie a ich wiarygodność nie była kwestionowana przez pozwaną. Również dowody z zeznań świadków słuchanych w toku tego postępowania jak też w toku postępowania o wykroczenie sąd uznał za w pełni wiarygodne- zeznania te są spójne logiczne i korelują z pozostałym materiałem dowodowym sprawy w tym również z zeznaniami powódki K. Ś. którym sąd w pełni dał wiarę bowiem stanowią spójna i logiczną relację z wydarzeń, a sposób ich przekazania przez powódkę – spokojny i logiczny również przemawia za ich wiarygodnością.

Cech wiarygodności nie sposób przypisać zeznaniom pozwanej J. S. (1) która zaprzeczyła by wykonywała opryski po tujach powódki, a jedynie przyznała, że kilkakrotnie przyskała trawę koło murka ogrodzeniowego po swojej stronie posesji ale nieskutecznie , bo trawa nie uschła. Zeznania te pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności zeznaniami świadków którzy widzieli opryski wykonywane przez pozwaną w stronę posesji powódki i to nie nisko przy ziemi ale na wysokości drzewek powódki – widzieli również jak stopniowo drzewka te usychały a proces ten rozpoczynał się od usychania niejako kolistych fragmentów drzewek od strony przylegającej do ogrodzenia z działką pozwanej. Za brakiem wiarygodności twierdzeń pozwanej przemawia nie tylko sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowym ale również sposób ich składania – używania wulgaryzmów na opisanie relacji sąsiedzkich z powódką ( przypisywania tych wulgaryzmów powódce) czy wskazywania że tuje uschły przez „upierdliwego” psa powódki.

Na zwrócenie uwagi zasługuje też fakt, że po wydaniu wyroku nakazowego skazującego za wykroczenie polegające właśnie na niszczeniu tuji powódki pozwana J. S. (1) w ogóle się od tego wyroku nie odwoływała – sprzeciw zaś złożyła

powódka obawiając się, że zbyt łagodne potraktowanie pozwanej przez sąd karny nie powstrzyma jej na przyszłość od ponownych aktów zniszczenia. Ostatecznie sprzeciw powódka cofnęła po przeproszeniu jej przez pozwaną i deklaracji że zapłaci na jej rzecz kwotę 150zł. Takie działanie powódki świadczy o tym, że przeprosiny przyjęła i wyraziła zgodę na jedynie częściową rekompensatę za zniszczone drzewka w kwocie 150zł. Pozwana jednak tej kwoty nie uiściła, co skłoniło powódkę do wystąpienia na drogę sądową o odszkodowanie za zniszczenia jakich dokonała pozwana.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 415kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłanką odpowiedzialności deliktowej jest wykazania winy, szkody i jej wysokości oraz związku przyczynowego pomiędzy zawinionym działaniem pozwanego a szkodą. Należy podkreślić ponadto że w postępowaniu cywilnym sąd zgodnie z art. 11 kpc nie jest związany orzeczeniem sądu karnego w sprawie o wykroczenie.

W ocenie sądu w niniejszym postępowaniu zostały wykazane wszystkie elementy składowe odpowiedzialności deliktowej. Nie ulega wątpliwości, że pozwana dokonując oprysków chemicznych na swojej nieruchomości dopuściła się co najmniej rażącego niedbalstwa wykonując powyższe czynności i nie przewidując że rozpryskując środek chemiczny tuż przy ogrodzeniu może doprowadzić do zniszczenia nasadzeń na nieruchomości powódki. Zawinienie pozwanej jest niewątpliwe tym bardziej, że wielokrotnie pozwaną widziano jak przyska środek chemiczny w kierunku tuji na działce powódki. Wobec braku ewidentnych dowodów, że pozwana czyniła to umyślnie sąd uznał, że wina pozwanej polega na rażącym niedbalstwie, co przy wykazaniu pozostałych przesłanek wymaganych w art. 415 kpc skutkuje odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanej.

Związek przyczynowy pomiędzy działaniem pozwanej wykonującej opryski ( z opryskiwacza zakładanego na plecy) a usychaniem tuji na działce powódki K. Ś. jest oczywisty i został potwierdzony nie tylko zeznaniami świadków ale również dokumentacją fotograficzną. To właśnie po opryskach dokonywanych przez pozwaną tuje na działce powódki zaczęły usychać, a proces ten rozpoczął się od pojawienia się kręków wysychających igieł właśnie od strony posesji pozwanej.

W ocenie sądu powódka wykazała również wysokość szkody. Wprawdzie powódka nie zachowała paragonów z zakupu nowych drzewek ale ilość uschniętych drzewek – najpierw siedem a potem sześć kupionych w miejsce tych uschniętych wynika nie tylko z jej zeznań ale również potwierdzona jest w zeznaniach świadków. Łącznie zatem pozwana uszkodziła powódce 13 krzewów. Sąd przyjął średnią cenę krzewu – tuja szmaragd na kwotę 45zł w oparciu o przedstawioną przez powódkę informację ze S. Drzewek Iglastych i Owocowych w J. – J. S. (2) ( sąd uznał datę na tej informacji wskazującą rok 2005 za oczywistą omyłkę bowiem dowód powyższy powódka pozyskała w wyniku zakreślenia przez sąd terminu do przedkładania dowodów, który to termin sąd zakreślił stronom na rozprawie dnia 16 czerwca 2015r).

Sąd zatem przyjął roszczenie powódki za udowodnione w zakresie kwoty 585zł za zniszczone tuje w ilości 13 sztuk ( po 45 zł sztuka) oraz 80 zł za prace polegające na usuwaniu siedmiu uschniętych krzewów- według oświadczenia M. N. z 25 czerwca 2015r.

Łącznie zatem w oparciu o art. 415kc sąd zasądził na rzecz powódki od pozwanej kwotę 665zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił uznając, że powódka nie wykazała by poniosła szkodę w wysokości kwoty dochodzonej pozwem. W tym miejscu sąd pragnie zauważyć, że w toku sprawy powódka zeznała o kolejnych trzech tujach zniszczonych przez pozwaną ale w tym zakresie nie doszło do rozszerzenia żądania pozwu.

Orzekając o kosztach postępowania sąd dokonał ich stosunkowego rozdzielania- art. 100kpc przyjmując że pozwaną obciążają koszty postępowania w 78% bowiem w takim zakresie pozwana przegrała proces- w związku z tym sąd zasądził na rzecz powódki od pozwanej kwotę 33 zł tyłem zwrotu części opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. Akt I C 161/15

# ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanej J. S. – kal. 2 tygodnie J., 2.11.2015r